

Land : Frankrijk/Algerije.
Onderwerp : De houding van het Franse leger in Algerije
ten aanzien van de O.A.S.

Referenties :

Datum van
waarneming : Tweede helft februari 1962.

Bron : Betrouwbaar.

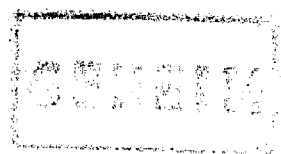
Opmerkingen :

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

Frankrijk/Algerije

DE HOUDING VAN HET FRANSE LEGER IN ALGERIJE TEN AANZIEN VAN DE O.A.S.

De bevolking in Oran en Algiers leeft in uiterste spanning. Zij is angstig en dus vatbaar voor iedere soort paniecreactie. Het officiële ambtenaren-apparaat is doorspekt met O.A.S.-sympathisanten of -leden.

De situatie in het leger is daarentegen be-
moedigend. De ambtenaren die de O.A.S. dienen nemen
geen risico: zij kunnen spioneren, berichten doorgeven,
enz. Anders staat het met het leger. Dit heeft een zeer
duidelijke opdracht: met de wapens in de hand op te tre-
den tegen de O.A.S. en alle ordeverstoorers. Elke sym-
pathiedaad met de O.A.S. brengt hen dus direct en open-
lijk in conflict met hun officiële taak. Voor hen is
het gewetensconflict veel ernstiger, en dit drukt hen.
Dit maakt ook dat zij door de O.A.S., die hen voor dit
conflict plaatst, geïrriteerd worden. De groep die ac-
tief voor de O.A.S. in het leger werkt, is een beperkte
groep. De grote meerderheid is zelfs niet langer meer
afwachtend. Er is niets meer af te wachten immers. Zij
weten - en de officieren in Oran zeggen dit openlijk -
dat over een week de vrede komt en zij dus binnen zeven
dagen geroepen worden om op te treden tegen de vredever-
stoorders, de O.A.S. Dan staan zij voor de beslissing:
de O.A.S. dienen en hun carrière verwoesten óf gehoorza-
men. De grote meerderheid gelooft niet in een succes
van de O.A.S. Deze meerderheid zal dus zijn plicht doen.

In Parijse officiële kringen wordt gewaar-
schuwd tegen de onzekerheid in het Franse leger. Maar
deze kringen krijgen hun inlichtingen in de eerste plaats

van de militaire academie in Parijs. Deze is anti-gaullistisch en - zij het in mindere mate - pro-O.A.S. Maar dit is een studiecentrum. Deze officieren hebben niet volgende week direct "on the spot" een beslissing te nemen. Zij kunnen hun gevoelens de vrije loop laten.

Hun stelling is: het Franse leger zal nooit op Fransen schieten. Die stelling is vermoedelijk wel juist - in ieder geval tot op zekere hoogte - maar zij stelt het probleem verkeerd. De vraag is niet of het leger op de massa der Europeanen schiet; want dit veronderstelt een massale opstand der Europese bevolking en dit is hoogst onwaarschijnlijk. Er is geen mogelijkheid meer voor een massademonstratie in de straten van Oran en Algiers. Deze straten worden nu door het leger beheerst. De vraag is of het leger bereid is op O.A.S.-soldaten te schieten. En dit is een heel andere kwestie. Dit hangt van de situatie af. Maar gezien de recente gebeurtenissen mag wel aangenomen worden, dat de O.A.S.-gangsters voor de eerste provocerende gewelddadige acties zullen zorgen. En in dat geval zal het leger, geplaatst voor zijn dienstorder en zijn plicht, aan de legerleiding gehoorzamen. Alle wrok, die het leger bezig is tegen de O.A.S. op te kroppen - onder meer door de O.A.S.-aanslagen op officieren - en tegen de nozems van Bab el Oued, zal dan losbreken en hen over de moeilijke drempel heen helpen. In elk geval zal dit de hoofdstroming worden. De crisis wordt dan een strijd tussen het leger en een geïsoleerde O.A.S.-groep, die zich misschien verschanst. Als dan het Europese volk daar buiten blijft (en deze mensen zijn geen helden en bovendien op hun beurt ontmoedigd), gaat het leger zijn gang. Zeker wanneer de opdracht luidt de verschanste plekken met zo min mogelijk geweld te liquideren.